

داکتر یارمحمد حیدر کارشناس محیط زیست

راه مقابله با فقر در کشور ما

فقر در افغانستان مطلق اشاره دارد به اینکه فرد به نیاز های ابتدایی زندگی دسترسی نداشته باشد، یعنی چیزی نظر آب پاکیزه تغذیه ، خدمات بهداشتی ، آموزش ، پوشاک و سرپناه . امروز تخمین زده می شود که حدود 20 میلیون نفر در افغانستان در زیر فقر و از جمله 30 فصد در فقر مطلق زندگی می کنند.

سازمان ملل متحد هفته هم اکتبر را روز جهانی مبارزه با فقر نامگذاری کرده است. ولی نهاد های دولتی و غیر دولتی برنامه هایی جدی را برای محو فقر در سراسر افغانستان به اجرا نمی گذارند. اما رهبری دولت این کشور با وجود حمایت جامعه جهانی در طی 13 سال از داشتن ایده ی کدر ستیزی خود آغای کرزی کاری چشمگیر برای کسب سعادت و خوشبختی و کاهش فقر نتوانست انجام دهد که سطح زندگی مردم بالا می رفت.

رفاه و امنیت اجتماعی جزء کار کرده های اصلی حکومت است دولت و وظیفه دارد برای اتباع کشور امکانات کار ، مسکن ، خدمات درمانی ، خدمات آموزشی و تامین آب آشامیدنی را فراهم کند. و با ایجاد کار خانه ها زیربنایی اقتصادی مردم از بیکاری دایمی به سمت کامل سوق پیدا می کرد.

یکی از عوامل عمده بروز وضعیت فقر و تنگدستی در کشور ما با و صف میلیارد دالر کمک جامعه جهانی بودن قدرت واقعی اداره حکومت در طول سیزده سال به خاطر قحطی رجال در دست تیکه داران قومی که شکل و شمال ظاهری خیلی به بزرگان قومی شباهت داشت اما کار و وظیفه شان بکلی از آنها متفاوت بوده و در حقیقت دلالان سیاسی !

بطور مثال معلم چهارده پاس و زیرخارجه ، تور نظامی و زیر انرژی و آب ، فرد دوازده پاس و زیر زراعت و آب آبیاری و معلم و زیر شهر سازی و فرد کم تحصیل و زیر معارف.

مثال دیگر بطور نمونه افراد بی سواد و الی و داشتن ده ها مشاور بی سواد ریس جمهور نتیجه کار سیزده سال حکومت آقای کرزی امروز سارمان ملل در کابل می گوید در حال حاضر میلیو نها نفر در سراسر افغانستان گرسنه ، بی مسکن و هم به گونه فوری به غذا قوت لایموت نیاز دارند. در واقع دولت رفاه نوعی نظام سیاسی است که خود را مسئول بهبود وضع عمومی اتباع کشور می داند. مزایای مادی را بیکاران ، بیماران از کار افتادگان و پیران فراهم می کند.

به دلیل افزایش جمعیت ادامه کاربرد شیوه های کشت سنتی زراعت و عدم اجرای سیستم های آبیاری در کشت افغانستان به کمبود مواد غذایی گرفتار و در حال حاضر میزان فقر در حالی بیشتر شدن است و همچنان از

عدم توجه دولت به زیر ساختهای اقتصادی بخصوص پروژه های تنظیم آب بیکاری زندگی مردم را در این کشور به شدت تحت تاثیر قرار داده و آنان را با مشکلات فراوانی روبرو کرده است.

زراعت افغانستان ماشین نیزه نیست در اکثریت نواحی شخم زدن برگردادن لایه سطحی خاک زمین زراعتی به روش سنتی با گاو آهن پاره با عمق 5 الی 10 سانتی متر خاک زمین برگردان برای کشت غلات ، دهقان بیچاره ما با صد زحمت از یک هکتار زمین یک یا نیم تن حاصل بدست می آورد ، نمی توان انتظار داشت جمعیت بیش از 30 میلیون نفری افغانستان را به این روش کشت سنتی از فقر نجات داد.
از نگاه علم آگروتکنیک نیاز های اولیه برای رشد گیاهان زراعتی با کیفیت و کمیت کندن عمق معمولاً از 10 سانتی متر الی 40 متر صورت می گیرد.

Photo: Najibullah mosafer

FARS NEWS AGENCY

سیستم های مختلف کاشت، برداشت

در تاریخ معاصر کمبود غذا بطور قابل توجهی در اکثریت کشور ها کاهش یافته است که آن را مدیون پیشرفت آگروتکنیک و سیستم های مدرن آبیاری در بخش زراعت شاهد هستیم. هدف از استفاد از تکنیک های زراعتی

در شخم برای کاشت و کوددهی در ضمن آنکه موجب تولید بالای محصول می شود و هم باعث حفظ حاصلخیز خاک؛ رطوبت، حفاظت خاک از فرسایش می باشد.

رشد سریع افزایش موادغذای بعد از قرن بیستم با کاربرد سیستم های هیدرولیک در صنعت زراعت راندن تراکتور، کلوخ شکن بیل مکانیک می توان کاربرد هیدرولیک را مشاهده کرد. برای برگردان زمین زراعتی عمق شخم زدن زمین از 10 سانتی متر بالا الی 40 سانتی متر با ماشین های قلبه دستی یا موتوتری یا با تراکتور می باشد که ما از برگردان یک هکتار زمین 3 الی 5 تن گندم حد اقل بدست خواهیم آورد.

کاربرد سیستم های آبرسانی هیدرولیک برای مبارزه با فرسایش آبی از شستوشوی خاک و در میزان مصرف آب صرفه جوی و از هدر روی آب جلوگیری می کنند.

3 میلیون 300 هزار هکتار زمین آبی زیر کشت در افغانستان و جودارد، به یقین می توان با مدیریت خوب کادر های مسلکی این بخش دولت دو میلیون آن را زیر کشت گندم به طرز علم آبیاری آن استفاده از رژیم آبیاری و در شخم آن استفاده و سایل عصری و کشت آن را تحت نظر متخصص اگرانام سالانه زیر کشت ببریم به یقین می توان گفت که از هر هکتار زمین کشتار در مرحله اول 3 الی 3 نیم تن گندم با کیفیت بدست خواهیم آورد.

مزرعه آبی قندوز

نیازمندی تحول چشمگیر زراعت جهت خودکفایی غله در قدم اول از دیاد حاصلات با کیفیت برفی هکتار زمین وابسته با عمق شخم گرداندن لایه سطحی خاک، تخمهای اصلاح شده، رژیم آبیاری، میزان مصرف کود و نورم آبیاری با استفاد از سیستم های آبیاری می باشد. اکثر زمین های زراعت افغانستان به روش سنتی سطحی و بدون نورم آبیاری، آبیاری آنها صورت می گیرد، آب به هدر می رود، گاهی به کشت گیاهان صدمه وارد می شود. آبیاری سطحی تلفات اصلی آب با فرسایش آبی عمدتاً در داخل مزرعه است که 70 تا 90 فیصد تلفات آب را شامل می شود.

آبیاری سطحی بدون نورم

شیوه آبیاری سطحی با نورم آبیاری بنحوی مطلوب اجرا شده و نتایج خوبی در تولید محصول نیز در بر داشت است که برای جلوگیری از بروز مشکلات بگونه خوب عمل کرده است.

آبیاری سطحی با نورم

کاربر سیستم های آبیاری مدرن در کشرها کمتر آب در داخل مزرعه تلف می شود و هم خاک فرصت کافی را برای رساند آب به گیاه پیدا می کند و از طریق این سیستم ها کود حل شده به ریشه گیاه منقل می گردد و این شیوه آبیاری برای بهبود کیفیت و افزایش محصول در جهت رسیدن به خود کفایی غله برای محو فقر در کشور ما کمک شایان می کند و در ضمن اینکه روش های آبرسانی سیستم ها از رشد و گسترش و انتقال بذر علف های هرز به داخل مزرعه نیز جلوگیری می کند و تلاش برای حفظ محیط زیست نیز می باشد.

آبیاری بارانی با نورم

چون افغانستان از آب شترین سطحی غنی است باید دولت سیستم های آبیاری مدرن را راه اندازی کند و مغزن آب را در کنار مزرعه ایجاد کند. استفاده کاربرد این سیستم های آبیاری در سطح کشور های جهان در جهت رشد محصولات زرعتی و افزایش کیفیت محصول موفق ارزیابی شده است. این سیستم های آبیاری در تولید مواد غذای نقش حیاتی دارند بطور مستقیم وسیله ای است در راه تامین امنیت ملی کمک شایان کرده اند. مدیریت بازسازی اکوسیستم ها نحو زندگی اجتماعی و اقتصادی مردم را بهبود می بخشد.

یکی از راه های اصلی محو فقر روحی به منظور رسیدن به زندگی آبرومند ، توسعه شبکه های آبیاری در بخش زراعت و باغداری موجب اشتغال کار و جلوگیری از مهاجرت و شایسته به عنوان شرط لازم در رسیدن به سوی

کمال است. نگاه کارشناسان حفاظت محیط زیست راه کاری درازمت و پایدار به منظور کاهش و نهایتاً از میان بردن فقر، گسترش رفاه عمومی و حفاظت خاک و نوابه آن نقشی بسیار برجسته افا می کند.

منابع

اتلس افغانستان

ویکی پدیا

مورخ 20 7 2015 سویدن